

ParsBook.Org

پارس بوک، بزرگترین کتابخانه الکترونیکی خارجی زبان

ParsBook.Org

The Best Persian Book Library

دوباده به ایام عید نوروز نزدیگ می شویم و باز هم این رسمه هر ساله مربوط به شب عید است که فودنمایی می گند.

در واقع با تغییر نسل ها اعتقادات و بسیاری از آداب و رسوم ها هم عوض می شود، اما با وجود پنین تفاوت هایی مردم هر ساله با انجام آداب رسوم که از قدیم بوده و امروزه تغییراتی کرده است به پیشواز می روند تا عید و تازه بودن سال مجدید را به فانه هایشان بیاورند.

فانه و آقا هم (در خانواده های متوسط) محمولا به نو کردن چند تکه اصلی لباس فود که شامل چادر گل منقولی و (وسی، می پرداختند و در صورت امکان البسه دیگر را شسته و رفو می کردند، یقه ها را آهار می زدند و فلاصه برای سال نو، نو نوار می شدند.

فرا رسیدن عید نوروز برای گوگان از هال و هوایی استثنایی برمودار بود و اکثر آنان تنها در همین زمان صاحب یک دست لباس نو می شدند و شاید یکی دو اسکناس تانفورد عیدی می گرفتند و برای آن هزارتا نقشه می کشیدند.

ناگفته نمایند که در بیشتر موارد این اسکناس ها به میب والدین می رفت و فرچ گوشه ای از اجاهه فانه یا یک مورد ضروری دیگری می شد که آنرا به بعد موكول گرده بودند.

هر چند که تهیه لباس نو در بعضی از خانواده های بی بضاعت انجام نمی شد ولی (سم فانه تکانی، فقیر و غنی نمی شناخت و برای انجام شدن آن، تمام وسایل فانه باید بیرون یافته شده و تمام فانه شسته، چارو و گردگیری و دوبار چیده می شد.

انگار همه‌ی ما را مجبور کرده اند که بفریم، اگر نفریم سنت شکنی کرده ایم، واگر به ویدرین لوکس فروشی‌ها نگاه نکنیم از قافله‌ی کلاس و تجدد دور مانده ایم و من نمی‌دانم راز این شیفتگی (ا... همه‌ی این مراسم، زیبا و جذب) سنت‌های ماست، اصلاً عید و بهار زیباست اما انگار رنگ و بوی عیدهای قدیم را ندارد، انگار نهروز ساده و زیبای ما ایرانیان از م فهو پرنگ مدرنیته و اثراتش بی‌نصیب نمانده است.

فیلی‌ها حاضرند از رسومات بگریزند، از دید و بازدید فرار گنند و به مسافت‌های آن پنهانی بروند، انگار از آنچه که می‌باید در این عصر ماشین به آن نزدیک شویم، دور شده ایم. سال‌ها پیش خوبی‌می‌کردیم تا، تازگی را از بیرون و درون لمس کنیم، خانه‌تکانی می‌کردیم تا گرد و غبار و آلودگی را از خانه‌ی آجری و خانه‌ی دل پاک کنیم و اندوه و فقر را از فود بزداییم.

سبزه می‌کاشتیم پراکه "در اوستا کاشتن سبزه با کاشتن حقیقت و فضیلت برابر است و از طرفی دیگر کاشت سبزه نماد بازگشت برکت و خرمی به واسطه‌ی پیروزی جمشید بر اهریمن است"، هفت سین می‌چیدیم چون عدد هفت در تاریخ و نجوم و تصوف و اسلام و مسیحیت و ... مقدس بود و هر سین نشان از چیزی می‌داد:

"سبزه نماد خرم، سرکه نماد شادی، سمنو نماد فیر و برکت، سیب نماد مهروزی، سنجد نماد حیات، سماق نماد مزه زندگی و سیر نماد عافیت وسلامت بود" و گاهی این سین‌ها جایشان را به سپند و سنبل و سرکه می‌دادند که باز هم هر کدام سرشار از لطف بود. چهارشنبه سوری هم که‌های فود دارد. از آتش می‌پریدیم و می‌گفتیم:

سرفی تو ازمن، زردى من ازتو، که فود نوعی دعا بود ... و فیلی مراسم پرمعنای دیگر که جایشان امروزه خالی است. مراسمی که در ایران این سال‌ها رنگ بافته و لباس جماعتی را بر تن پوشیده که برازنده اش نیست. شاید به این دلیل که ارزش‌های انسانی تغییر یافته است.

آرامش انسان ها جایش را به آسایش داده است. آسایش که فیلی ها از آن محرومند.

فرید عید دغدغه‌ی تجمل گرایان

این (وزهای پایانی سال بپه ها دست داردست مادرها و پدرها، آن چنان به ویترین مغازه ها فیره می شوند که گویی درد بزرگشان فرید است.

این (وزها همه چیز نگ و بوی فاصلی دارد، اما برای بعضی ها سرشار از مسرت و بغض و شرمندگی است...

همه در گوچه ها و فیابان ها با دستان پر به استقبال (وزهای شیرین عید می (وند. نمایشگاه های مختلف شیرینی، شکلات، آجیل، مبلمان، لوستر و فرش از یک طرف و فروشگاه های پوشش و کیف و کفش از طرفی دیگر، ناخودآگاه همه را به سمت خود می کشاند.

در این هیاهو، بازار فروش آنقدر داغ می شود که نمی توان قیمت واقعی اجناض را دانست. مارک گرایی هم که برای فودش داستانی شده است.

دوقن ۲۱ ایرانیان به شیوه‌ی بیگانگان، وسایل تازه‌ی خود را به فاطر دمده شدن چوب هراچ می‌زنند. چون بنقش رنگ سال است و قرمز پارسال مایه‌ی آبروییزی است و زیبایی خانه و زندگیشان را زیرسوال می‌برد! همه‌ی انسان‌ها (زیبایی را دوست دارند، سعی در زیباشدن و زیبا کردن دارند.

این ویژگی ذاتی، بیشه در سرشت ما دارد، چراکه فداوند، زیبایی مطلق است و انسان‌ها فطرتاً خداجو و زیبایی طلب. اما آن زیبایی که به قول ویل دورانت "زاده‌ی میل است و نشانه اش اینکه شی مطلوب پس از آن که به دست آمد زیبایی خود را ازدست می‌دهد. آنچه می‌فواهیدم برای فوبی آن نیست، بلکه برای آن فوب است که آن را می‌فواهیدم"، فواسته‌ی والا انسانی نیست...

کپی برداری فقط با ذکر نام منبع مجاز است

ParsBook.Org

پارس بوک، بزرگترین کتابخانه الکترونیکی فارسی زبان

ParsBook.Org

The Best Persian Book Library